

תת"ע 8918/01/18 - מדינת ישראל נגד נסים דנון

בית המשפט לתעבורה תל אביב

תת"ע 8918-01-18 מדינת ישראל נ' דנון

בפני כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נסים דנון

הנאשמים

הכרעת דין

הנאשם אשר בפניי מואשם כי ביום 29.12.17 בשעה 01:19 נהג ברכב מסוג ניסאן ברחוב שוולב 3 בפתח תקוה. נטען כי בעת נהיגתו היה שיכור ובדגימת אוויר נשוף נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף הינו 417 מ"ג, ריכוז העולה על הכמות הקבועה בתקנות.

הוראות החוק המיוחדות לנאשם:

נהיגה בשכרות - עבירה בניגוד לסעיפים 164ב(א)(3) + סעיף 39 לפקודת התעבורה ביחד עם תקנה 169א(1) לתקנות התעבורה.

בישיבת ההקראה כפר הנאשם בכך שנהג ברכב וטען כי היה ברכב אלא שהרכב לא היה מונע וכן כפר בכמות האלכוהול שנמדדה.

פרשת התביעה:

ע"ת 1 מזרחי שמעון

מתנדב סיירת האופנועים הארצית, העד ערך והגיש מזכר (ת/1).

לדברי העד, בהיותו במחסום ברח' שוולב 3 בפ"ת, הבחין ברכב ניסן מגיע מכיוון צפון ועוצר מס' מ' לפניו ומנסה לחנות.

עמוד 1

השוטר ניגש אליו, זיהה את הנאשם וערך לו בדיקת נשיפון שתוצאתה הייתה 470 מ"ג, לפיכך הודיע לנהג כי הוא מעוכב בחשד לנהיגה בשכרות.

בחקירתו הנגדית לא זכר העד אילו שוטרים היו עימו.

לדבריו רכבו של הנאשם עמד מטרים בודדים ממיקומו וכשניגש לרכב מצא את הנהג ישוב בכיסא הנהג. העד ענה כי סבור שהמנוע היה פעיל, אולם לא ציין זאת בדו"ח. כמו כן מאשר כי והרכב חנה במקום מסודר.

לשאלת הסנגור, עונה העד כי איננו זוכר שהנאשם ציין בפניו מיד שהגיע שלא נהג.

בתגובה לטענת הסנגור כי הנאשם טוען שמי שהגיע אליו לרכב הוא אדם אחר בעל מבנה גוף אחר, עומד העד על כך שהוא זה שעצר את הרכב.

העד אף לא זכר איפה היה השוטר אסי הרשקוביץ אליו העביר את הנאשם ולא זכר האם הטלפון של הנאשם נלקח וע"י מי, אם נלקח. העד לא זכר האם הנאשם שוחח בטלפון במהלך השיחה איתו.

לטענת העד הוא זה שעייב את הנאשם, אך דו"ח העיכוב מולא ע"י השוטר הרשקוביץ בשעה 3:00, לדבריו הוא עצר את הנאשם בשעה 1:19 והעבירו לשוטר הרשקוביץ בשעה 1:36.

עוד ציין העד כי מכשיר הנישוף הגיע בניידת במיוחד לצורך בדיקת הנאשם אשר התבצעה ברחוב משה שוולב, במקום בו עמד.

ע"ת 2 אסי הרשקוביץ

שוטר, העד ערך והגיש דו"ח הזמנה למשפט (ת/2), דו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות (ת/3), דו"ח עיכוב (ת/4).

לדברי העד, הנאשם אמר לו שהוא לא נסע ברכב, אולם טענה זו ומהיכן הגיע הנאשם עלתה מול השוטר מזרחי אשר מילא את החלק הראשון של דו"ח הפעולה.

בתגובה לטענת הנאשם כי איננו זוכר את המתנדב מזרחי אלא רק אותו וכי לטענת הנאשם הוא זה שניגש אליו, השיב העד כי אם היה ניגש אליו, המתנדב מזרחי לא היה צריך למלא את הטופס.

העד הוסיף כי איננו זוכר אם היה מדובר במחסום מסודר לבדיקת שכרות והיכן היה כשמזרחי קרא לו ואין לו ידיעה היכן מזרחי עצר את הרכב.

העד ציין כי לא לקח את הטלפון של הנאשם.

לדברי העד בדיקת הנישוף נערכה לנאשם בכביש 40 צפון ואין לו מושג למה אמר המתנדב שהנישוף הגיע למקום עצירת הנאשם עם ניידת.

עד תביעה 3 עידן כהן

ראש צוות אופנועים במשטרת התנועה, מוסמך להפעלת ינשוף מספטמבר 2017, העד ערך והגיש את תעודת כיוול (ת/5), תע"צ (ת/6), כרטיס מכשיר (ת/7), דוח כיוול (ת/8), פלט מקורי (ת/9), טופס בדיקות תחילה וסיום משמרת (ת/10), טופס בלון גז (ת/11), טופס דין וחשבון על בדיקת שכרות (ת/12).

העד סיפר כי עמדת הינשוף מוקמה בכביש 40, קילומטר 295 והנאשם הובא אליו.

לדבריו לפני שעורך את בדיקת הינשוף נוהג לערוך תחקור למול השוטר לגבי האינדיקציה ואם כל הליך המאפיינים הושלם וכך נוהג עם כל חשוד והמקרה הזה איננו שונה ממקרים אחרים שבהם טיפל וכפי שנהג במקרים אחרים, כך נהג במקרה הזה.

לדבריו זה לא עניינו שהנאשם טען בתחקור שלו שהוא לא נסע ברכב, הוא איננו מסתכל במסמכים, רק מבצע תשאול לשוטר בדבר ההתרחסות למול אותו חשוד. העד מוסיף ועונה כי אף אם השוטר היה אומר לו שהנאשם טוען שהוא לא נהג ברכב, אין זה מעניינו, אלה פעולות שהשוטרים בשטח צריכים לבצע.

פרשת הגנה

עדת הגנה 1 שירן דנון

אשתו של הנאשם, לדברי העדה ביום האירוע נערכה חתונת אחי בעלה. העדה מספרת כי לא השתתפה באירוע ונשארה בביתם. במהלך הערב בעלה התקשר אליה בסביבות אחת עשרה או שתיים עשרה בלילה ואמר ששתה קצת וכי בכוונתו ללכת לרכב לקחת את הארנק ולהזמין מונית. לאחר מספר דקות שב והתקשר אליה ואמר ששוטר טוען שהוא כנראה שתה ונהג. אחרי כמה דקות התקשר שוב וסיפר שלוקחים אותו לתחנת המשטרה. השוטר סירב לדבר איתה. בסביבות שלוש לפנות בוקר בעלה התקשר ואמר ששחררו אותו והחזירו אותו לרכב ושללו לו את הרישיון לדבריו הוא לוקח מונית ובא הביתה.

העדה ציינה כי בעלה לא אמר שהוא נהג כשהוא שתוי וכי בדרך כלל איננו שותה.

עד הגנה 2 אסף עבדה

העד סיפר כי עובד כנהג מונית ובאותו ערב הנאשם התקשר אליו וביקש שייקח אותו מאולם וניז'ן, כאשר הגיע למקום התקשר לנאשם, אך הלה לא היה זמין. לפיכך עזב את המקום. העד מוסיף ומספר כי למחרת הנאשם התקשר אליו ואמר לו שעצרו אותו.

עד הגנה 3 יצחק בוגנים

העד סיפר כי נכח בחתונה עם הנאשם וביקש ממנו להזמין לו מונית לאחר האירוע. לדבריו הנאשם אמר לו שייסעו ביחד במונית וציין כי הוא הולך להביא מהאוטו, את הרישיון וכסף. בהמשך, היות והנאשם לא ענה לטלפון, והעד לא ראהו -

החליט לעלות על מונית וליסוע.

מוסיף העד ומספר כי למחרת התקשר אליו הנאשם וסיפר לו שהמשטרה עצרה אותו בגלל הרישיון.

עדות הנאשם

לדבריו, באותו ערב הגיע לאולם לחתונת אחיו. מאחר שלא הייתה חנייה ליד האולם, ומאחר ומקומות החניה המעטים ליד האולם היו תפוסים, חנה ברחוב שוולב שנמצא בסמיכות לאולם. בהמשך הערב הזמין כ-30 מוניות לאולם, ולאחר מכן פנה אליו יצחק בוגנים, והם קבעו לנסוע יחד במונית, אלא שהנאשם ביקש ממנו להישאר עוד כחצי שעה באירוע.

הנאשם מציין כי רצה ליסוע במונית מאחר ושתה ככוס וחצי בירה.

אחרי חצי שעה הלך לרכבו בכדי להביא רישיונות, ארנק וטלפונים.

הנאשם ממשיך ומספר כי הלך לאוטו מרחק של כ-100 - 150 מטר, התיישב על כיסא הנהג ושלח יד לתוך תא הכפפות, ואז ראה מישהו הולך רגלי לכיוונו שלו ואומר לו שהוא שוטר, הורה לו לצאת ולסגור את הדלת. השוטר ביקש ממנו את הטלפון שלו ואמר לו שראה אותו נכנס לאוטו ונוסע, הנאשם הכחיש וטען שלא נסע. בינתיים באו עוד 3 שוטרים, השוטר לא הרשה לו לענות בטלפון לאנשים שהתקשרו אליו, ורק אפשר לו להתקשר לאשתו והסביר לה שעצרו אותו שוטרים. מציין כי השוטרים לא דיברו איתו על אלכוהול, שאלו כמה שתה וכי השוטר לא היה מוכן לשמוע את הסבריו ורק אמר לו שיסביר את דבריו לקצין בשימוע. לאחר מכן לקחו אותו לצומת ירקונים, שם חיכה שעתיים, ושם נטען שחשוד בכך שנסע תחת השפעת אלכוהול.

הנאשם מספר כי החזירו אותו לאוטו בסביבות שלוש בבוקר ואז לקח מונית לביתו.

הנאשם ציין כי יש לו עבר פלילי וכי בעבר תמיד הודה מייד כשעבר עבירה, אולם הפעם הוא מכחיש כי עשה עבירה.

בחקירתו הנגדית חזר הנאשם על טענתו כי לא עצרו אותו ברחוב אלא השוטר ניגש אליו למקום חניית רכבו.

בתגובת לשאלת ב"כ התביעה אשר טענה כי לאולם חניה מסודרת, השיב הנאשם כי לאולם חנייה של עד 30 מכוניות בחזית המיועדת לבעלי השמחה, אין שם מקום לכלל המוזמנים.

כן השיב הנאשם איננו יודע על מה חתם לשוטרים בליל האירוע, המדובר בשעה 3 בלילה והוא רק רצה ללכת הביתה.

הנאשם ציין כי לא יכול להיות שהיה שיכור ולא תחת השפעה של אלכוהול, מאחר ויש לו בעיה בריאותית, ויכול לשתות מקסימום בירה אחרת נהיה לו בעיה במחזור הדם.

הנאשם הכחיש כי השוטרים בשטח שאלו אותו שאלות לדבריו הם רק אמרו שהקצין ידבר אותו, והקצין אמר לו שאחד המתנדבים הבחין בו נוהג והוסיף "תסביר בבית המשפט שלא שתית". הנאשם ציין בפני הקצין שלא נהג והקצין הוא זה שערך לו את בדיקת המאפיינים ורק לקצין הוא חתם.

בתגובת לשאלת התובעת מדוע בתחקור חשוד אמר ששתה בין 2 ל-2 וחצי כוסות ובשימוע אמר ששתה 3 כוסות בירה,

השיב הנאשם כי אותו אדם - הקצין, ביצע את התחקור ואת השימוע וכשהקצין אמר לו שיצא בינשוף מדידה של 417 אלכוהול ענה לו 2 או 3 כוסות, לא זוכר כמה שדה כי לא מדד כמה שדה במדויק.

לענין הכישלון בדו"ח המאפיינים, שחרג במבחן ההליכה על הקו, וחרג במבחן הבאת אצבע לאף, השיב הנאשם כי לא היה שום מבחן, במקום בו עשו את הבדיקה הכל אבנים, סלעים ולא היה קו ולא כלום. היה במקום בלאגן.

טענות הצדדים:

טענת המאשימה:

המאשימה בסיכומיה ביקשה להרשיע את הנאשם, לדבריה ע"ת 1 היה עקבי בעדותו לגבי כך שהנאשם נהג ברכבו עת עצר אותו.

לגבי כמות האלכוהול שנמדדה לא הועלו ע"י ההגנה טענות כנגד חוקיות מכשיר הינשוף, תקינותו וכיולו וראיות התביעה לענין הכמות לא נסתרו.

אף הנאשם עצמו מאשר הן בדבריו לשוטרים והן בעדותו בביהמ"ש כי שדה אלכוהול ביום ביצוע העבירה.

מנגד עדי ההגנה אשר העידו מטעמו של הנאשם אינם אובייקטיביים ואף אחד מהם לא נכח עם הנאשם בזמן האירוע.

טענת ההגנה:

ההגנה בסיכומיה ביקשה לזכות הנאשם, באשר גרסת הנאשם תאמה לגרסת עדי ההגנה.

טענת עד התביעה כי ראה את הנאשם נוהג איננה גיוניות ואינה עולה בקנה אחד עם העובדה שהנאשם הזמין מונית וסיכם עם חברו לנסוע יחדיו במונית.

לפיכך לאור זאת ומחדלי החקירה באשר לא נחקרה טענת הנאשם כי לא נהג ברכב, מבוקש לזכות הנאשם מאשמה.

דין

למעשה עליי להכריע בשתי שאלות האחת - האם הנאשם אכן היה שיכור, השנייה, האם בוצעה נהיגה.

לאחר שמיעת הראיות, שקילתן ובחינתן, שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם נהג כשהוא שיכור וזאת על פי בדיקת הנשיפה שנערכה לו שתוצאותיה מקבלות חיזוק בבדיקת המאפיינים שנערכה לו לאחר שרכבו נעצר ע"י השוטרים.

בחנתי מכלול העדויות והראיות אשר הונחו לפניי.

הגעתי למסקנה כי עדויות התביעה הינן עדויות מהימנות, שוכנעתי כי מדובר בעדים ניטרליים אשר אינם מעוניינים לטפול על הנאשם אשמת שווא.

הגם שבדיון ההקראה כפר ב"כ הנאשם הן בנהיגה והן בכמות שנמדדה, הרי שבחקירת עדי התביעה לא נחקרו לגבי הבדיקה ולגבי הכמות שנמדדה.

ב"כ הנאשם לא העלה בפרשת התביעה עת הוגשו המסמכים לגבי בדיקת האלכוהול שנערכה לנאשם, כל טענה כנגד חוקיות מכשיר הינשוף, תקינות וכיולו וכאמור לא חקר את ע"ת 3, אשר כעולה מעדותו הינו מפעיל מוסמך של מכשיר ינשוף ואשר ביצע את בדיקת הינשוף לנאשם, בכל הקשור לביצוע הבדיקה והכמות שנמדדה.

בעניין זה ראו ספרו של השופט י. קדמי "על הראיות" חלק רביעי 1949 2009 על פיו:

"חובה לחקור בכל נקודה של אי הסכמה, וכאשר לא מציגים לעד שאלות בחקירה שכנגד בקשר לנושא מסוים ההנחה היא, בהעדר הסבר סביר אחר, כי אין חולקים על דברי העד באותו נושא".

לכך יש להוסיף כי ע"ת 1 שמעון מזרחי ציין במזכר שערך (ת/1) כי ערך לנאשם בדיקת נשיפון בה כשל הנאשם, ובדו"ח הפעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות (ת/3), ציין בס' 5 כי לנאשם היה ריח אלכוהול מפיו, ובס' 4 ציין כי בשיחה ראשונית ציין הנאשם כי שתה לפני שעה וחצי 2 כוסות בירה.

ובנוסף ע"ת 2 אסי הרשקוביץ ציין בת/3 כי הנאשם כשל בבדיקת המאפיינים בכך שבמבחן הליכה על קו התנדנד וחרג מהקו, ובמבחן הבאת אצבע לאף החטיא פעמיים.

לכך יש להוסיף כי אף הנאשם לא הכחיש כי שתה אלכוהול כפי דבריו אשר נרשמו ע"י השוטרים.

בת/2 - בתגובת הנהג לדו"ח נכתב מפי הנאשם "באתי לשמח את אחי שתיתי רק 2 בירות תתחשב בי".

בת/3 - תחקור החשוד נכתב מפי הנאשם כי לפני בערך שעתיים שתה 2 או 2 וחצי כוסות בירה.

בת/4 דו"ח על עיכוב נכתב תגובת הנאשם: "שתיתי רק 2 כוסות בירה תתחשב בי".

אף עדת הגנה 1 - אשתו של הנאשם ציינה כי הנאשם התקשר אליה ביום האירוע ומסר לה כי שתה.

גם הנאשם בעצמו בעדותו בביהמ"ש ציין כי שתה כבירה וחצי (עמ' 16 שורה 14 לפרוטוקול).

לפיכך הריני קובעת כי לאור האמור לעיל ולאור ראיות התביעה הנאשם היה שיכור.

וידגש, שאלת כמות השתייה משליכה על מהימנות הנאשם. ההבדל בגרסותיו לענין כמות השתייה יורדת למהימנותו. הנאשם מודע לכך ששאלת כמות השתייה הינה קריטית לשאלת אשמתו. לפיכך אין מנוס מלקבוע כי מדובר בגרסאות אלטרנטיביות ולמעשה, הנאשם מתאים תשובותיו לכמות אשר לטעמו עשויה לשחררו מאשמה. מבחינה זו - הפרש בין: "כבירה וחצי, שתי בירות, שתיים שתיים וחצי כוסות בירה" - הוא הפרש של ממש ואף יורד לשאלת מהימנות גרסתו.

אף "הודאתו" באוזני אשתי כי "שתה קצת", נאמרה מרצונו הטוב והחופשי ויש בה יותר מראשית הודייה....

טענתו של הנאשם כי איננו שולה בשל בעיה בריאותית - לא נתמכה בתיעוד או בעדותו חיצונית והדבר משמיט הבסיס מתחת לאמינותה.

נקודת המחלוקת העיקרית בין הצדדים, הינה האם קודם לעצירתו ע"י השוטרים נהג הנאשם ברכב, כאשר לטענת התביעה, הנאשם נהג ברכב ונעצר ע"י השוטר לאחר שזה ראה את הנאשם נוהג ברכב.

ואילו לטענת ההגנה, הנאשם אמנם היה ברכב, אך הרכב לא היה מונע והיה בחנייה בה חנה את הרכב כאשר הגיע לאולם האירועים. השוטר הוא זה שניגש אל הנאשם ואל הרכב בהיותו בחנייה, עוד חולקת ההגנה כי ע"ת 1 הוא זה שניגש לנאשם, לטענתה מדובר בשוטר אחר בעל מבנה גוף שונה ממבנה גופו של ע"ת 1.

לגבי טענת ההגנה כי הנאשם טוען כי לא השוטר שמעון מזרחי הוא השוטר הראשון שניגש אליו, אלא שוטר אחר, המדובר בטענה אשר נטענה ע"י ב"כ הנאשם בלבד בעת חקירתו הנגדית של ע"ת 1 השוטר שמעון מזרחי.

למרות דברי ב"כ הנאשם כי "ש. ישנה סיטואציה מוזרה מכיוון שהנאשם טוען באופן חד משמעי שמי שהגיע אליו לרכב הוא אדם אחר לא אתה, מבנה גוף אחר, ולא אתה הגעת אליו לרכב בשלב ראשוני" (עמ' 7 שורות 4-5), הרי שהנאשם עצמו לאורך כל עדותו בביהמ"ש הן בעדותו הראשית והן בחקירתו הנגדית לא העלה טענה זו, יתירה מזאת הנאשם עצמו סיפר בעדותו כי איננו זוכר מי השוטר שעצר אותו וכי השוטר הראשון שעצר אותו המתין עימו כ-5 דקות עד שהגיעו שאר השוטרים למקום:

"ש. זיהית את אחד השוטרים שהעידו כאן?"

ת. בא אלי אדם בשעת לילה, אני לא זוכר את הפרצוף שלו, הבחור שעצר אותי היה 5 דקות, עד שהמשרה באה לקחת אותי, אני לא זוכר את הפרצוף שלו, חושך שתיים עשרה בלילה" (עמ' 17 שורות 25-27).

טענה זו אף נסתרת בראיות התביעה, כאשר ע"ת 1 השוטר מזרחי העיד בביהמ"ש כי הוא זה אשר עצר את רכבו של הנאשם והיה השוטר הראשון שניגש אליו. בתגובה לטענת הסנגור כי לא הוא זה שהגיע לרכבו של הנאשם השיב: **"כשאני ביצעתי את הביקורת לרכבים אני זה שעצרתי את הרכב הנ"ל ציינתי את זה לא הייתי מציין משהו שהוא לא אמת, אני עצרתי את הרכב הנ"ל תפקידי לבצע את הבדיקה הראשונית לאחר הבדיקה הראשונית שיש לי אינדיקציה שהוא נכשל אני מעביר את לשוטר בתפקיד מלא וזאת בשל סמכותי המוגבלת". (עמ' 7 שורות 9-6)**

ובהמשך חקירתו העיד **"אני אומר זה כשאני העיכוב הראשוני בוצע על ידי וכעבור מספר דקות שהועבר לידי**

השוטר אסי הרשקוביץ הוא לקח את כל האחריות המלאה על תפעול הסיטואציה והעיכוב של החשוד ועל כן הדוח ממולא לפיו". (עמ' 8 שורות 22-24).

עדותיו של השוטר מזרחי אף נתמכת בעדות ע"ת 2 השוטר הרשקוביץ, אשר העיד כי השוטר מזרחי הוא זה שעצר את הנאשם וכי נקרא למקום, רק לאחר מספר דקות ע"י השוטר מזרחי. ע"ת 2 אף שולל את טענת הסנגור כי הוא זה שניגש ראשון אל הנאשם וכי הנאשם זוכר רק אותו (יודגש - כי כאמור לעיל בניגוד לדברי הסנגור, הנאשם בעדותו לא טען טענה זו וטען כי איננו זוכר את השוטרים שעצרו אותו).

"ש. אומר הנאשם שהוא בכלל לא זוכר את המתנדב מזרחי, הוא זוכר רק אותך. יכול להיות שאתה ניגשת אליו?

ת. אם אני הייתי ניגש אליו לא היינו צריכים שמזרחי ימלא את הטופס, אני עדיין יודע לכתוב.

ש. המחסום היה מסודר לבדיקת שכרות?

ת. לא זוכר.

ש. מאיפה קרא לך מזרחי כאשר קרא לך?

ת. לא ציינתי איפה הייתי, לא זוכר.

ש. תוך כמה זמן הגעת שהוא קרא לך?

ת. הוא העביר לי אותו בשעה שצינתי, עניין של דקות.

ש. האם אתה הגעת למקום עצירת הרכב או שמזרחי הביא אותו אליך

ת. נקראתי בקשר על ידי המתנדב, הגעתי אליו." (עמ' 11 שורות 10-20).

עדות השוטר מזרחי כי הוא זה אשר ניגש ראשון אל הנאשם ועצר אותו אף נתמכת בראיות התביעה:

ת/1 - מזכר בו מציין השוטר מזרחי כי הוא זה שזיהה את הרכב וניגש אליו.

ת/2 דו"ח - בו מציין השוטר הרשקוביץ כי נקרא למקום ע"י המתנדב שעצר נהג בחדש לנהיגה בשכרות.

ת/3 - דו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות - בו מציין השוטר מזרחי כי הרכב נעצר על ידו וכי העביר את המשך הטיפול בחשוד לשוטר הרשקוביץ.

השאלה העיקרית העומדת במחלוקת הצדדים היא האם הנאשם נהג ברכב?

מהראיות שהובאו בפניי ניתן לענות על שאלה זו בחיוב ולקבוע ברמה הנדרשת כי הנאשם אכן נהג ברכב, וזאת בהתאם לעדות ע"ת 1 שמעון מזרחי אשר תיאר מפורשות במזכר אשר ערך (ת/1), כי בעודו עומד באופן סטטי ברחוב שוולב הבחין בנאשם מגיע בנסיעה מכיוון צפון לכיוון דרום וכאשר הבחין בו הנאשם, עצר הנאשם את רכבו וניסה להחנות את הרכב ואף לא ציית להוראותיו להתקדם לעברו ורק אז ניגש השוטר אל רכב הנאשם.

חיזוק לגרסתו ניתן ללמוד מס' 4 לדו"ח הפעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות (ת/3) אותו מילא העד, בו ציין העד כי בתגובה לשאלה מהיכן החל בנסיעה? השיב הנאשם: "אולם וונישיין", ולא השיב לשוטר כי כלל לא נסע ברכב.

אף בעדותו בביהמ"ש חזר העד על גרסתו לפיה הנאשם התקרב אליו בנסיעה ברכבו וציין

"אני עמדתי ברחוב שוולב 3 הרכב הגיעה לכיווני מכיוון צפון לכיוון דרום, כשהוא הגיע אלי הוא נעצר". (עמ' 6 שורה 5).

ואף בתגובה לטענת הסנגור כי הוא זה שניגש למקום חניית רכבו של הנאשם הנמצא במרק רב מהמקום בו ציין כי עמד, השיב העד:

"ש. הנאשם טוען שהוא חנה את רכבו מרחק רב מהמקום שאתה עמדת בו מאות מטרים רבים כמעט קילומטר ואתה נגשת לעברו שראית אותו מרחוק

ת. אני אומר אני עצרתי את הרכב ברחוב שוולב מס 3, צוין בדוח שהרכב נעצר ברחוב שם נעשתה הבדיקה הרכב שהגיע לכיווני היה במרחק של מטרים ספורים ממני". (עמ' 6 שורות 18-21).

ובהמשך עדותו:

"ת. כן חונה מסודר, כביש נתיב 1 עם קו הפרדה כפי שתיארתי אני ניגש אל הרכב אחר שהוא לא ציית לו בתור שוטר תפקיד לביקורת, הוא החנה לפני הביקורת ממש הוא החנה את רכבו כמדומני דומם מנוע ואז הגעתי" (עמ' 6 שורות 29-31).

העד אף מציין בהמשך עדותו כי העברת הנאשם לשוטר הרשקוביץ התבצעה בסמוך למקום בו עצר את הנאשם.

לסיכום העדות, אין ספק שהעד משוכנע כי הנאשם נהג ברכב ומבסס זאת במסמך מפורט שנערך בזמן אמת, העד ציין בברור כיצד הבחין בנאשם נוהג, גרסתו לא התערערה בחקירה הנגדית.

בשאלת הנהיגה, עדותו של העד מזרחי הינה, עדות עד יחיד, שבתי והזהרתי עצמי בפני עניין זה. עדותו נבדקה בקריטריונים של עדות עד יחיד ונמצאה מהימנה. זאת ועוד, העד איננו טורח להעצים או "להשביח" גרסתו. משנשאל האם המנוע פועל לכשניגש לרכב - טוען כי סבור שהמנוע היה פועל אולם עניים זה לא צוין בדו"ח.

אף עדותו של ע"ת 2 השוטר אסי הרשקוביץ תומכת בעדותו של השוטר מזרחי, באשר מציין בדו"ח ההזמנה לדין (ת/2),

כי נקרא למקום עצירת הרכב ברח' שוולב 3 בפ"ת, ע"י המתנדב שעצר נהג בחשד לנהיגה בשכרות.

אף בעדותו בביהמ"ש חזר על כך:

"ש. האם אתה הגעת למקום עצירת הרכב או שמזרחי הביא אותו אלייך

ת. נקראתי בקשר על ידי המתנדב, הגעתי אליו.

ש. מה זה המקום שהגעת אליו?

ת. לפי הרחוב שצוין, משה שוולב מס' 3 פתח תקווה" (עמ' 11 שורות 19-22).

העד אף הכחיש טענתו של הנאשם כי נעצר ע"י השוטר במקום רחוק מזה שצוין בדו"ח:

"ש. הנאשם לא זוכר שום נוכחות של מזרחי בסיפור הזה ויותר מזה הוא טוען שהוא נתפס במקום אחר לחלוטין, רחוק מרחוב שוולב 3 במאות מטרים

ת. לא יודע על מה מדובר." (עמ' 12 שורות 11-13).

הסנגור בסיכומיו טוען כי תשובת הנאשם בס' 1 לתחקור חשוד בדו"ח הפעולה (ת/3) לפיה "אומר הנאשם כי היה בכוונתו להגיע לנייטן אולם אירועים לקרית אונו", עולה בקנה אחד עם גרסתו של הנאשם כי בכוונתו הייתה לחזור לאולם ומשם לנסוע לביתו עם מונית לקרית אונו (ס' 11 לסיכומי הסנגור), אולם מעיון מפורט בסעיף האמור לתחקור החשוד עולה כי השאלה והתשובה עולים בקנה אחד עם גרסת התביעה ולא עם גרסת הנאשם.

בס' 1 לתחקור נשאל הנאשם: **"מהיכן נהגת ולהיכן היה בכוונתך להגיע?"**

ועל כך נרשמה תשובת הנאשם: **"נייטן אולם אירועים לקרית אונו".**

כלומר הנאשם השיב כי נהג מאולם האירועים ובכוונתו היה לנהוג לקרית אונו.

לא ניתן להבין מדברים אלו האמור בדברי הסנגור כי הנאשם התכוון להגיע בחזרה לאולם האירועים.

זאת ועוד, אם כטענת הנאשם לא נהג, היה עליו להשיב לשאלה באופן ברור ופשוט ולהכחיש הנהיגה!

אל מול גרסתם של עדי התביעה, הנתמכת בראיות שהוגשו מטעם עדי הראיה לאירוע, עומדת עדותם הבלתי אמינה, בעליל, של הנאשם ועדי ההגנה מטעמו, עדות שהנה "מוכוונת מטרה".

אין מדובר בעדים אובייקטיביים אלא - המדובר באשתו וחבריו של הנאשם ניכר היה שברצונם לסייע ככל האפשר לנאשם.

שלושת עדי ההגנה אינם יכולים להעיד על האירוע עצמו מאחר שלא נכחו בו.

ע"ה 1 - אשתו של הנאשם שהתה בביתה בזמן האירוע.

ע"ה 2 - אסף עבדה, נהג המונית, כלל לא נכח במקום האירוע ורק ציין שהוזמן לאולם האירועים ע"י הנאשם לקחת אותו, מבלי שהנאשם הסביר מדוע.

ע"ה 3 - יצחק בוגנים, גם הוא לא נכח באירוע וכל שיכול היה להעיד כי הנאשם סיכם לחלוק עימו מונית. לדבריו המתין באולם ולא היה עד ראייה להתרחשות.

אציין כי מקובלת בעיני כאמינה גרסתם של עדי התביעה גרסה שהועלתה בכתב בזמן אמת, ואני מאמצה במלואה, מנגד איני מקבלת את גרסתו של הנאשם.

מצאתי את עדות השוטרים עקבית ואמינה והתרשמתי כי נצמדו לאירועים כפי שהתרחשו. עדותם מתיישבת זו עם זו.

מצאתי כי עדותו של הנאשם הייתה מתחמקת, מתפתלת והתפתחה בהתאם לשאלותיו של ב"כ המאשימה.

הנסיבות שתיאר הנאשם, בהן החנה את רכבו קודם האירוע והשאיר ברכב החונה באזור תעשייה חפצים יקרי ערך, כולל כסף, כרטיסי אשראי, תעודות ומכשירי טלפון איננה סבירה. באותה מידה אין סבירות לטענתו כי חזר לרכב כדי לקחת החפצים והתכוון להשאיר הרכב לחניית לילה באזור תעשייה.

יתירה מזאת, הסבריו אלו של הנאשם לסיבת הגעתו לרכב עלו לראשונה רק בביהמ"ש, בתחקור החשוד כמתואר בת/3 בתגובה לטענה שנמצא שיכור בבדיקת הינשוף, השיב הנאשם "אני לא נסעתי ברכב" אולם לא מסר כל הסבר להימצאותו ברכב, כפי שהסביר מאוחר יותר בביהמ"ש.

אף בדו"ח העיכוב, בתגובת הנאשם נרשם מפיו רק "שתיתי רק 2 כוסות בירה תתחשב בי" ולא נטען מפיו כל הסבר לעובדת הימצאותו ברכב.

גרסתו של הנאשם לסיבת הימצאותו ברכב נשמעה לראשונה בעדות בבית המשפט. לגרסה זו לא היה זכר בהודעתו במשטרה וגם לא בתשובתו לאישום בבית המשפט.

ההלכה היא כי ערכה הראייתי של עדות כבושה מועט, זאת בשל החשד המתעורר באופן טבעי באשר לאמיתותה וכל אימת שנעדר בפי העד הסבר משכנע מניח את הדעת באשר לטעמים לכבישת עדותו

כדבריו של כבוד השופט ס' ג'ובראן בע"פ 395/06 מיכאל חליסטוב נ' מדינת ישראל:

"הלכה פסוקה היא, כי ערכה הראייתי של עדות כבושה הינו מועט, כאשר לא ניתן הסבר מספק לכבישת העדות".

(וכן ראו: ע"פ 1645/08 פלוני נ' מדינת ישראל מיום 3.9.2009, ע"פ 5386/05 אלחורטי נ' מדינת ישראל מיום

18.5.2006, ע"פ 4297/98 הרשטיק נ' מדינת ישראל מיום 10.9.2000, ע"פ 3625/91 אור נ' מדינת ישראל מיום 9.6.1993, ע"פ 154/85 אברושמי נ' מדינת ישראל מיום 19.2.1987).

מצאתי להעדיף את עדות השוטרים על פני עדות הנאשם ועל סמך עדותם אני קובעת כי הנאשם נהג ברכב טרם שנעצר ע"י השוטרים מזרחי.

לנאשם ישנו מניע חד וברור, להרחיק עצמו משאלת השכרות ולטעון כי לא נהג ברכב במועד האירוע.

באשר לטענת הנאשם כי לא היה לו מניע לנהוג ברכב מאחר והזמין מונית, אין חובה על התביעה להוכיח מניע, המניע לעבירה או לכוונה אינו מעלה ואינו מוריד לענין האחריות הפלילית.

לעיל, קבעתי כי הנאשם אכן היה שיכור, מכאן ואילך, לא אוכל לסמוך על תיאורו בדבר זהות השוטרים שניגש אליו - מבנה גופו וכו'...

הסנגור בסיכומיו טען כי הגנת הנאשם קופחה באשר לא נחקרה טענת הנאשם כי לא נהג ברכב וכי המדובר במחדל חקירתי.

יש לציין באופן ברור, כי אין המדובר במחדל חקירתי. המדובר בטענה שנטענה כלפי השוטרים באשר אחד מהם ראה באופן חד וברור את הנאשם נוהג ברכב, מה מקום יש להמשיך לבדוק טענה זו כאשר השוטרים מעיד ומציין כי ראה הנאשם נוהג ברכבו.

הנאשם לא טען בפני השוטרים כי היו אנשים אחרים היכולים להעיד כי לא נהג ברכב, הנאשם אף לא הפנה את השוטרים לעדים אשר יכולים לאשש גרסתו, ועל כן לא ברורה טענת הסנגור בס' 13 לסיכומיו כי היה מקום לחקור עדים נוספים, אלא מדובר בדברי הנאשם, אשר מנסה בדבריו להמעיט מאחריותו הפלילית אל מול דברי השוטרים אשר ראה אותו נוהג ברכב.

אשר על כן, לאחר ששמעתי את עדות הנאשם, עדותם של השוטרים ולאחר ששקלתי את טענותיהם, התרשמתי מהופעתם בבית המשפט, עמידתם בחקירה הנגדית, מצאתי כי עדויותיהם של עדי התביעה אמינות ותואמות את נסיבות האירוע. הריני קובעת כי המסמכים שערכו מכילים את מלוא הפרטים שיש בהם כדי לבסס את האישום כנגד הנאשם. זאת בניגוד לגרסת הנאשם הנדחים מטעמים שפורטו לעיל.

1. הריני קובעת כי בפני ראיות המוכיחות למעלה מכל ספק כי הנאשם היה שיכור.

2. הריני קובעת כי בפני ראיות המוכיחות למעלה מכל ספק כי הנאשם נהג ברכב.

לאור האמור, הריני מרשיעה את הנאשם בכל המיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ח' אב תש"פ, 29 יולי 2020, בנוכחות הצדדים.

עמוד 12

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

